

Справа № 755/18590/18

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"15" січня 2019 р. суддя Дніпровського районного суду міста Києва Галига І.О., розглянувши матеріали адміністративної справи про притягнення до адміністративної відповідальності за ч. 1 ст. 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_1, громадянина України, проживаючого за адресою: АДРЕСА_1, -

В с т а н о в и в:

Як вбачається з протоколу про адміністративне правопорушення серії БД № 166575 від 22 листопада 2018 року: ОСОБА_1 22 листопада 2018 року о 21 годині 00 хвилин керував автомобілем «VOLKSWAGEN PASSAT» д/н НОМЕР_1, в м. Києві, по вул. Райдужна, 49, з ознаками алкогольного сп'яніння, а саме: запах алкоголю з порожнини рота, різке почервоніння обличчя, хитка хода. Від проходження огляду на стан сп'яніння у встановленому законом порядку відмовився в присутності двох свідків.

В судовому засіданні ОСОБА_1 вину не визнав. Наполягав, що 22 листопада 2018 року о 21 год. 00 хв., він автомобілем «VOLKSWAGEN PASSAT» д/н НОМЕР_1 в м. Києві по вул. Райдужна, 49, в стані алкогольного сп'яніння не керував. Вказував, що даним автомобілем керував його знайомий ОСОБА_2, з яким вони після того, як останній припаркував транспортний засіб, почали вживати алкогольні напої в салоні автомобіля, при цьому не маючи наміру продовжувати рух. Він перебував у вказаному автомобілі на передньому пасажирському сидінні в якості пасажира, тому відмовився від проходження огляду на стан сп'яніння, а працівники поліції безпідставно склали відносно нього протокол за ст.130 КУпАП.

Суд дослідивши матеріали справи, у відповідності до положень ст. 252 КУпАП, а саме: оцінивши докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин справи в їх сукупності, у тому числі з урахуванням пояснень особи, яка притягається до адміністративної відповідальності щодо часу, місця, способу настання обставин вказаних у протоколі про адміністративне правопорушення та безпосередньо її ролі в їх настанні, керуючись законом і правосвідомістю, приходять до наступного.

Відповідно до ст. 245 КУпАП, одним з завдань провадження в справах про адміністративне правопорушення є всебічне, повне і об'єктивне з'ясування обставин кожної справи та вирішення її в точній відповідності з законом.

Статтею 9 КУпАП передбачено, що адміністративним правопорушенням (проступком) визнається протиправна, винна (умисна або необережна) дія чи бездіяльність, яка посягає на громадський порядок, власність, права і свободи громадян, на встановлений порядок управління і за яку законом передбачено адміністративну відповідальність.

Відповідно до ч. 2 ст. 7 КУпАП, провадження в справах про адміністративні правопорушення здійснюється на основі суворого додержання законності.

Згідно з вимогами ст. 280 КУпАП, суддя при розгляді справи про адміністративне правопорушення, в числі інших визначених законом обставин, зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності.

З положень ч. 1 ст. 130 КУпАП слідує, що адміністративна відповідальність у даному випадку передбачена за керування транспортними засобами особами в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, а так само відмова особи, яка керує транспортним засобом, від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції.

Тобто, за ст. 130 КУпАП несе відповідальність лише особа, яка керує ТЗ, а саме водій - особа, яка керує транспортним засобом і має посвідчення водія (посвідчення тракториста-машиніста, тимчасовий дозвіл на право керування транспортним засобом, тимчасовий талон на право керування транспортним засобом) відповідної категорії. Водієм також є особа, яка навчає керуванню транспортним засобом, перебуваючи безпосередньо в транспортному засобі (п. 1.10 Правил дорожнього руху України).

В силу вимог п. 2.5 Правил, то вони передбачають, що тільки водій повинен на вимогу поліцейського пройти в установленому порядку медичний огляд з метою встановлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції.

В силу ст. 251 КУпАП доказами по справі про адміністративне правопорушення є будь-які фактичні дані, на підставі яких у визначеному законом порядку відповідним органом встановлюється наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інших обставин справи, що мають значення для вирішення справи. Ці дані встановлюються протоколом про адміністративне правопорушення, поясненням особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків, висновком експерта, речовими доказами, а також іншими документами.

Згідно положень ч. 1 ст. 272 КУпАП, як свідок у справі про адміністративне правопорушення може бути викликана кожна особа, про яку є дані, що їй відомі які-небудь обставини, що підлягають установленню по даній справі.

Так, у цьому випадку, за клопотанням захисника особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, згідно ст. 272 КУпАП, було допитано свідка ОСОБА_2 який суду показав, що 22 листопада 2018 року близько 20 год. 00 хв. він керував автомобілем «VOLKSWAGEN PASSAT» д/н НОМЕР_1. Поруч з ним на пасажирському сидінні перебував ОСОБА_1 Зупинившись біля

магазину «АТБ», розташованого по вул. Райдужна, 49 в м. Києві, вони не збираючись продовжувати рух на автомобілі, придбали у вказаному магазині алкогольні напої, які в подальшому вживали в салоні автомобіля «VOLKSWAGEN PASSAT» д/н HOMEP_1. Через деякий до них підійшли працівники поліції та попросивши документи почали складати відносно ОСОБА_1 протокол про адміністративне правопорушення за нібито керування ним транспортним засобом в стані алкогольного сп'яніння, хоча вказаним автомобілем протягом останнього часу ніхто з них не керував.

Вказані показання свідка, у світлі положень ст. 251 КУпАП, суд визнає належним та допустимим доказом.

На думку працівників поліції, винуватість особи підтверджується протоколом про адміністративне правопорушення, поясненнями свідків, відеозаписом з нагрудної камери інспектора поліції та рапортом, але суд при вивченні останніх встановив наступне.

В судовому засіданні було здійснено перегляд долученого відеозапису з нагрудної камери інспектора поліції АА00993, АА00988, однак факту керування транспортним засобом ОСОБА_1 встановлено не було.

Для використання доказу при розгляді справи необхідно, щоб він був відносним і допустимим. Однак даний відеозапис не відповідає зазначеним критеріям, в розумінні положень ст. 251 КУпАП.

Щодо пояснень ОСОБА_3 та ОСОБА_4, то суд визнає їх допустимими так, як вони отримані у порядку передбаченому КУпАП, однак не належними, оскільки останні свідками того, як водій, начебто, порушив п. 2.5 ПДР України не були, а в цій справі саме це питання підлягає доказуванню та перевірці.

Порушення пасажиром вимог п. 2.5 Правил не утворює собою склад адміністративного правопорушення за ст. 130 КУпАП.

При цьому, відповідно до положень ст. 251 КУпАП, ст. 62 Конституції України суд вважає такими, що не можуть бути визнані належним та допустимим доказами відомості, що містяться у протоколі про адміністративне правопорушення, у зв'язку з їх не відповідністю нормам ст. 256 КУпАП, положенням Інструкції з оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні порушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані не в автоматичному режимі (затверджено Наказом Міністерства внутрішніх справ України 07.11.2015 № 1395, зареєстровано в Міністерстві юстиції України 10.11.2015 за № 1408/27853), надалі - Інструкції) та виходячи з того, що сам по собі протокол про адміністративне правопорушення не може бути беззаперечним доказом вини особи в тому чи іншому діяння, оскільки не являє собою імперативного факту доведеності вини особи, тобто не узгоджується із стандартом доказування "поза розумним сумнівом" (рішення від 18 січня 1978 року у справі «Ірландія проти Сполученого Королівства» (Ireland v. the United Kingdom), п. 161, Series A заява № 25), оскільки наявні у ньому дані не впливають зі співіснування достатньо переконливих, чітких і узгоджених між собою висновків чи схожих неспростовних презумпцій факту (рішення Європейського суду з прав людини, справа "Коробов проти України" № 39598/03 від 21.07.2011 року).

При наданні оцінки рапорту інспектора УПП Самойленка О.А., то даний доказ у розумінні ст. 251 КУпАП суд визнає не належним, оскільки останній, ніяким чином не підтверджує та/або не спростовує наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні.

Будь-яких інших доказів в ході судового розгляду здобуто не було та суду не надано.

Стаття ж 62 Конституції України зазначає, що вина особи, яка притягується до відповідальності, має бути доведена належним чином, а не ґрунтуватися на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

Аналогічного роду положення закріплено і у ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, які зводяться до того, що кожен вважається невинуватим доти, доки його вину не буде доведено в законному порядку.

В той же час, у справі «Barbera, Messegu and Jabardo v. Spain» від 06.12.1998 (п. 146) Європейський суд з прав людини встановив, що принцип презумпції невинності вимагає серед іншого, щоб, виконуючи свої обов'язки, судді не починали розгляд справи з упередженої думки, що особа скоїла правопорушення, яке ставиться їй в провину; всі сумніви, щодо її винуватості повинні тлумачитися на користь цієї особи.

Відповідно до ст. 284 КУпАП по справі про адміністративне правопорушення, орган (посадова особа) виносить одну з таких постанов: 1) про накладення адміністративного стягнення; 2) про застосування заходів впливу, передбачених статтею 24-1 цього Кодексу; 3) про закриття справи, дана правова норма не передбачає судового рішення про направлення справи на дооформлення.

За таких обставин, враховуючи вище викладене суд вважає, що у діях особи, що притягається до адміністративної відповідальності відсутній склад адміністративного правопорушення передбачений ч. 1 ст. 130 КУпАП, так як його вину працівниками поліції не доведено належним чином, а обґрунтовано на припущеннях, що є неприйнятним та суперечить, як нормам національного законодавства, так і міжнародного.

Згідно п. 1 ст. 247 КУпАП, провадження в справі про адміністративне правопорушення не може бути розпочато, а розпочате підлягає закриттю за умови відсутності події і складу адміністративного правопорушення.

У зв'язку з чим, дане адміністративне провадження, з урахуванням вимог п. 1 ст. 247 КУпАП, підлягає закриттю, а судовий збір не підлягає стягненню з особи, що притягається до адміністративної відповідальності, у зв'язку з встановленням обставин визначених п. 1 ст. 247 КУпАП.

На підставі викладеного та керуючись ст.ст. 1, 6, 33-35, 130, 221, 245, 247, 251, 252, 268, 272, 280, 321 Кодексу України про адміністративне правопорушення, суддя

ПОСТАНОВИВ:

Провадження по справі про притягнення до адміністративної відповідальності ОСОБА 1 за ч.1 ст. 130 КУпАП - закрити на підставі п. 1 ст. 247 КУпАП, у зв'язку з відсутністю в його діях події та складу адміністративного правопорушення.

Постанова може бути оскаржена до Київського апеляційного суду протягом 10 днів з дня її винесення через Дніпровський районний суд м. Києва.

Суддя: